

[Poul Hansen (Svendborg).]

skal lave varige Ændringer, men naar man nu har Kissejag med at faa en enkelt Paragraf pillet ud og lade den varigt forsvinde, saa har vi alligevel, synes jeg, baade Pligt og Ret til at overveje, om vi ikke eventuelt bør nøjes med at ændre den, indtil den nye Lov kommer, ikke alene af Hensyn til Retfærdighed og Billighed til begge Sider, men ogsaa, synes jeg — efter de Oplysninger, vi har faaet angaaende Sejltiden —, af Hensyn til Sikkerheden.

Der har fra det ærede Medlem Hr. Damsgaards Side og ogsaa fra den højtærede Ministers Side været talt om, at det var vanskeligt at forlange Lodsskifte. Ja, det er muligt, men der er den Ejendommelighed ved Foretagendet, at naar Skibene kommer fra Trälleborg og skal til Skagen, skifter de Lods tre Gange, medens de, naar de kommer fra Skagen og gaar nedefter, ikke skifter. Det har bragt mig paa den Tanke, at der er et eller andet, vi skal se paa. Naar man nævner Nyborg Lodseris Indtægter, maa man erindre, at der skal være en Lods mere, og saa bliver Tallet ikke saa voldsomt. Resten kan vi drøfte i Udvalget.

Boeck-Hansen: Det forekommer mig, at den højtærede Minister var lidt streng imod vore Fædre, jeg mener de Medlemmer af dette høje Ting, der sad her i 1919 og lavede denne Ordning, som altsaa nu bliver betegnet som værende uden Forbindelse med sund Fornuft. Det synes jeg er lidt strengt, naar jeg tænker paa de Mænd, der sad her dengang. Men jeg kan ikke se andet, end at Skibsfarten egentlig vil kunne have lige saa stor Glæde af at have en Lods, der ikke har været saa lang Tid i Tjenesten, som en Lods, der har været der i en 15—20 Timer. Det er da vist et Spørgsmaal, om det ikke er den lille, ganske korte Forsinkelse værd at faa en frisk Mand paa Broen. Jeg er slet ikke sikker paa, at det ikke er det, og naar det nu oplyses, at Skibene, naar de gaar den anden Vej, skifter Lods, kunde det ogsaa godt være, det var rigtigt, at der ogsaa skiftedes Lods i det mindste een Gang, naar de gaar sydpaa. Det skal jeg nu ikke kritisere, for det kan vi tale om i et Udvalg, hvor vi kan faa nærmere Besked om, hvilke Fordele der er forbundet med det ene og det andet.

Det, jeg er ængstelig for, er, at man for at faa en bedre Ordning lader det gaa ud over nogle Folks Indtægter, som har været store; det er oplyst nu, at de har

været 21 000 Kr. Jeg forstod, det var Lodseriet, der havde haft 21 000 Kr., og tager man 25 000 Kr. fra dem — det har de haft ekstraordinært —, gaar deres Indtægt alt i alt ned til under Halvdelen, og det kan være haardt nok. Min Opfattelse er, at man maa søge at være saa retfærdig som muligt og ikke gøre nogen Uret, og derfor kunde det godt være, at man skulde sige: vi maa have en Afviklingstid for de Folk, som nu er ansat. Det kunde godt tænkes, vi kunde finde frem til en saadan Ordning, en Ordning, der ikke kunde stemples med, at den havde Uret til Følge. Jeg ser derfor med Glæde paa, at vi faar en kort Udvalgsbehandling.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Jeg vil blot over for det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen sige, at det i al Almindelighed ikke kunde falde mig ind at fælde en saa kategorisk Dom over vore Fædre fra 1919, som lavede den nuværende Lodslov. Det, der har ført til, at der mangler lidt Fornuft i Foretagendet i Øjeblikket, er ikke i og for sig det Lovgivningsarbejde, som blev lavet i disse Aar, men det er det, at Tiden og Udviklingen har ført med sig, at det Grundlag, som det hele nu hviler paa, er anderledes end dengang, da man formede denne Lov. Man kunde ikke forlange af de daværende Lovgivere eller nogen daværende Minister, at de skulde kunne se 30—40 Aar frem i Tiden og se, hvordan Virkningerne vilde blive, naar Forholdene og Konjunkturerne skiftede.

Maa jeg saa til sidst blot sige, at jeg naturligvis ikke har noget imod, at man i Udvalget overvejer Spørgsmaalet baade om en Afviklingstid, som det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen nævnte, og om Lods-skifte o. s. v. Jeg mener blot, at det, man fra Rigsdagens Side maa sikre sig, og det, jeg som den, der i Øjeblikket har et Ansvar for disse Forhold, maa sikre mig, er, at man dog i hvert Fald hører de Argumenter, der baade fra den ene og den anden Side kan fremføres i saa Henseende, ikke mindst fra Erhvervslivets Side. Det er det jeg opfordrer til, og jeg nærer heller ingen Tvivl om, at det bliver et af de Kriterier, der bliver retningsgivende for Udvalgets Arbejde i de kommende Dage.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.